

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 287-1911)

Originalt emne

Gader

Gader/Gader, Gangstier og Veje i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 21. september 1911](#)
- 2) [Byrådsmødet den 14. marts 1912](#)
- 3) [Byrådsmødet den 28. marts 1912](#)
- 4) [Byrådsmødet den 2. maj 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 21. september 1911 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 287-1911)

Andragende fra Aarhus Oliefabrik om Tilladelse til at føre en Tunnel under Jægergaardsvej.

Formanden meddelte, at Brolægningsudvalget anbefalede at give Tilladelsen paa visse nærmere anførte Vilkaar, blandt andre at Ledningerne skulde føres gennem Tunnelen. Angaaende dette Vilkaar var der imidlertid nogen Divergens med Belysningsudvalget, som ønskede Ledningerne det vedrørende ført under Tunnelen.

Samuelson meddelte, at Belysningsudvalget intet havde imod, at Ledningerne blev ført gennem Tunnelen; Spørgsmaalet var blot, om Firmaet ønskede denne Ordning.

Jakob Jensen ansaa det for uheldigt, at flere Udvalg forhandlede om denne Sag, der nærmest hørte under Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der kunde indhente

Erklæringer fra de Udvalg, som Sagen vedrørte. Der manglede i Kontrakudkastet en Bestemmelse om Fjernelse af Tunnelen og om Vejens Istandsættelse efter Fjernelsen, ligesom der ogsaa paa Tegningen manglede Oplysning om Stigningsforholdene. Han skulde intet have imod, at Brolægningsudvalget forhandlede videre med Firmaet, og kunde anbefale, at man stillede sig velvilligt overfor dette, men kun eet Udvalg burde føre Forhandlingerne, og de manglende Bestemmelser burde indføres i Kontrakten. Mulig kunde Tunnelen uden Gene for Firmaet lægges noget dybere, saa Ledningerne kunde føres over den.

Formanden havde tænkt sig, at Brolægningsudvalget skulde føre de endelige Forhandlinger. Dette Udvalg havde jo ogsaa stillet Forslag til Betingelser, saa det kunde jo nok føre Forhandlingerne videre.

Samuelson syntes, Sagen nærmest henhørte under Brolægningsudvalget.

Formanden foreslog at bemyndige Brolægningsudvalget til at afslutte Kontrakt med Firmaet overensstemmende med Udkastet.

Jacobsen oplyste, at Udkastet var i Overensstemmelse med Stadsingeniørens Forslag. Flere Forhold maatte imidlertid nøjere overvejes, saa han kunde anbefale den af Formanden foreslaaede Udvej.

Jakob Jensen vilde anbefale, at den endelige Kontrakt blev forelagt Byraadet til Approbation. Byen maatte have Ret til at forlange Tunnelen fjernet, hvis det skulde blive nødvendigt f. Eks. for en Sænkning af Vejen.

Formanden havde tænkt sig, at Brolægningsudvalget skulde forhandle videre og derefter fremkomme med endelig Indstilling.

Brolægningsudvalget bemyndigedes til at forhandle videre paa Grundlag af den foreliggende Indstilling og derefter fremkomme med endelig Indstilling.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. marts 1912 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 287-1911)

Sagen angaaende Bygning af en Tunnel under Jægergaardsvej.

Magnus Nielsen erindrede om, at Sagen tidligere havde foreligget i en noget anden Form, idet der fra først af havde været Tale om at skabe en ny Forbindelse mellem Oliefabrikken og dens Oplagsplads paa den anden Side af Jægergaardsvej ved en Hængebro. Forslaget var den Gang blevet mødt med Velillie, fordi man vilde blive fri for den stærke Trafik over Gaden, men var dog ikke blevet til noget, fordi det mødte Modstand fra de nærliggende Grundejere. Forbindelsen blev saa projekteret som en Tunnel under Jægergaardsvej, og Forslaget herom var blevet gennemgaaet af Stadsingeniøren samt overvejet af Vandværksudvalg og Belysningsudvalg. For 14 Dage siden var Forslaget atter kommet til Brolægningsudvalget med en Erklæring fra Belysningsudvalget. De af dette opstillede Betingelser havde Taleren fundet vel haarde, og han havde da paany sendt Forslaget til dette Udvalg, fra hvem det nu atter var blevet tilbagesendt uden Ændring i Belysningsudvalgets Stilling. Sagen var, at der i den ene Side af Jægergaardsvej laa 2 Gasledninger, en 4 og en 6 Tommers, der efter Belysningsudvalgets egen Udtalelse ikke havde nævneværdig Betydning, men snart skulde rekonstrueres. Belysningsudvalgets Indstilling gik imidlertid ud paa, at Oliefabrikken kunde blive fri for disse 2 Ledninger i Tunnelen mod at forpligte sig til at opgrave dem hele Jægergaardsvej igennem samt forbinde de til dem forbundne Stikledninger med den ny 12 Tommers Ledning. Det var denne Fordring, Taleren synes var vel haard, og som han ikke mente, man kunde være bekendt at stille, naar man opnaaede at blive fri for den stærke og ret generende Trafik tværs over Gaden. Den Ingeniør, der havde projekteret Tunnelen, havde overfor Belysningsvæsenets Leder ytret Ønske om at blive fri for de to Ledninger gennem Tunnelen, men der var iøvrigt intet til Hinder for, at de udmærket godt kunde ligge i en Overbygning eller Kasse i Tunnelens Loft, og Taleren skulde da paa egne Vegne foreslaa, at den paagældende Passus bortfaldt, saaledes at Projektet blev godkendt, mod at disse Ledninger blev ført over Tunnelen paa ganske samme Maade, som Vandledningerne. Endvidere vilde Taleren foreslaa Overenskomsten ændret paa endnu et Punkt. Efter Vandværkets Indstilling indeholdt Overenskomsten en Bestemmelse om, at Vandværket havde Ret til at lægge de nødvendige Ledninger samt havde Adgang til Tunnelen til enhver Tid for at foretage Eftersyn og Reparationer. Denne Bestemmelse vilde Taleren foreslaa udvidet til at gælde for alle de kommunale Institutioner, som kunde faa med Ledninger eller lignende i Tunnelen at gøre.

Formanden vilde anse det for heldigst, om Brolægningsudvalget vilde forme de af Hr. Magnus Nielsen omtalte Forhold som særlige Ændringsforslag.

Simonsen syntes ikke, der kunde tales om at tage for baardt fat paa Oliefabrikken, da den Haand, som regerede den, ikke tog synderlig blødt, naar det gjaldt Kommunens Interesser. Kommunens Krav kunde ikke godt blive for strenge, og der burde skaffes Byen de størst mulige Fordele paa Fabrikkens Bekostning, naar det lod sig gøre. Taleren erindrede derefter om, at Fabrikkens Kuloplag var til stor Gene for de omboende, og at Sundhedskommissionen derfor havde paabudt at opføre et 10 Alens Plankeværk med Overfaldsskærm til Værn mod Støvet. Dette Paabud havde Fabrikken nægtet at efterkomme, skønt baade Under- og Overret havde stadfæstet det og endda ikendt Fabrikken en Bøde for dens Nægtelse. I Stedet for at gaa til Højesteret havde Fabrikken henvendt sig til Justitsministeren, og denne havde egenmægtig afgjort Sagen i Fabrikkens Favør, uagtet Sundhedsraadet ogsaa havde støttet Sundhedskommissionens Erklæring. Denne Sag ønskede Taleren gerne knyttet til den foreliggende, hvis det kunde lade sig gøre. hele Foranstaltningen vilde kun koste Fabrikken 120 Kr.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Byraadet ved tidligere Lejligheder havde brugt den Praksis at sende Sager som den foreliggende til et bestemt Udvalg, som man tidligere havde haft, saaledes at de kunde faa en bedre og mere ensartet Behandling.

Møller skulde ikke sige, om Ledningerne kunde føres over Tunnelen paa den af Hr. Magnus Nielsen omtalte Maade. Det var Oliefabrikken, der ønskede de to Ledninger bort, og naar Belysningsvæsenet saa skulde lægge en ny 12 Tommers Ledning, helst skulde det endda være en 15 Tommers, burde Oliefabrikken selvfølgelig betale, hvad ikke var mere end rimeligt. Belysningsudvalgets Indstilling var fuldt ud retfærdig og kunde ikke fraviges. Det var givet, at man maatte ønske Byen mange store Fabrikker, men paa den anden Side havde Oliefabrikken ogsaa Raad til at betale Forandringen.

Jacobsen bemærkede, at Brolægningsudvalget mente at have taget alle Forhold i Betragtning, saaledes at Kommunen ikke kunde lide nogen Skade ved at tillade Tunnelen. Man kunde ogsaa tage for haardt fat paa en Institution som Oliefabrikken, som dog gav Arbejde til mange Mennesker, og som blev til større og større Gavn for Byen, jo mere den udvidede sig. Belysningsudvalgets Forlangende vilde medføre stor Bekostning og kunde muligvis bevirke, at Tunnelen ikke blev til noget. Maaske kunde Sagen ordnes saaledes, at Fabrikken betalte en Del af Omkostningerne ved Ledningernes Fjernelse, men at forlange den til at betale det hele var dog vist vel meget. Kunde det af Hr. Simonsen omtalte Forhold med Kuloplaget kædes sammen med den foreliggende Sag, vilde det være meget

naturligt.

Christensen skulde indrømme, at Belysningsvæsenet burde tage Del i Udgiften, hvis den behøvede den 12 Tommers Ledning, men da dette ikke var Tilfældet, burde Fabrikken betale de med de gamle Ledningers Fjernelse forbundne Udgifter. Det var aldeles ikke Meningen at fortrædige Fabrikken, og det var kun rimeligt at forlange, at den skulde betale de Udgifter, den foranledigede. Belysningsvæsenets Direktør ansaa det heller ikke for forsvarligt at give efter. Hvis Sagen om Sundhedskommissionens Paabud angaaende Plankeværket ved Kuloplaget kunde ordnes ved samme Lejlighed, vilde det naturligvis være heldigt, men maaske var det dog ikke forsvarligt at kæde de to Spørgsmaal sammen.

Magnus Nielsen hævdede, at det var en Misforstaaelse, at Lægning af en 12 Tommers Ledning blev foranlediget af Tunnellen. Taleren havde ligesom Oliefabrikken forstaaet det saaledes, at der alligevel om kort Tid skulde lægges en saadan Ledning, og derfor var Ønsket om at komme af med de to gamle Ledninger nu kommet frem. Oliefabrikken havde imidlertid intet imod at beholde de to gamle Ledninger, og Udgifter vilde der slet ingen blive af for Byen i den Anledning. Selv om en Sag var gaaet Byen noget imod, skulde man ikke stille sig vrangvillig i en anden, naar man dog uden nogen Udgift kunde blive fri for den generende Færdsel med Kul og Olietønder tværs over Gaden. Naturligvis var det beklageligt, at Forholdet ikke var blevet ordnet med den Kulskærm, men naar Udgiften derved ikke var mere end i 20 Kr., kunde Taleren dog ikke tænke sig andet, end at Fabrikken beredvilligt vilde gaa ind derpaa.

Jakob Jensen beklagede, at Kontrakten var kommet frem i en saa ufuldkommen Form fra Brolægningsudvalget, at dette selv skulde til at stille Ændringsforslag til den. Taleren henstillede, at Sagen gik tilbage til et eller andet Udvalg, saaledes at den kunde komme frem i en mere moden og fuldkommen Form. Som Kontrakten nu forelaa, vidste man intet om, hvad der skulde transporteres gennem Tunnelen, og det var i hvert Fald meget tvivlsomt, om man blev fri for Kultransporten tværs over Gaden. Taleren kunde tænke sig det ordnet saaledes, at en stor Rørledning blev ført gennem Tunnelen og forbundet med de gamle Ledninger, saaledes at disse fremdeles kunde betjene Jægergaardsvej. Paa den anden Side var det ikke for stor en Skat at lægge paa Fabrikken at lade den lægge Ledningen gennem hele Jægergaardsvej. Endelig var der intet i Vejen for at søge at ordne Forholdet med Kulskærmen med det samme.

Christensen havde intet imod at lade Sagen gaa tilbage. Muligvis kunde Spørgsmaalet om

Kulskærmen ordnes med det samme.

Mousten vilde finde det rigtigst i saadanne Tilfælde at lade et bestemt Udvalg affatte Kontrakten. Da det var Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der affattede de fleste Kontrakter, vilde han forelaa Sagen henvist til det.

Formanden mente, at Brolægningsudvalget maatte have Ansaret for den samlede Kontrakt. Om dette Udvalg vilde søge Assistance det ene eller det andet Sted var noget andet.

Magnus Nielsen kunde ikke indrømme, at Sagen var umoden eller Kontrakten ufuldkommen. Brolægningsudvalget havde fremsendt de forskellige Udvalgs Erklæringer, og Talerens Henstilling om at frafalde den Fordring, der i Virkeligheden beroede paa en Misforstaaelse, var fremkommet ganske for hans egen Regning. Den anden Ændring, Taleren havde ønsket, havde han konfereret med Hr. Jakob Jensen om samme Dags Formiddag, og han kunde ikke se, at der kunde ske noget ved nu at foretage en lille Ændring i Kommunens Favør.

Formanden syntes dog, at Brolægningsudvalget burde have formet sin Henvisning til Punkt 7 som et bestemt Forslag. Som Sagen nu forelaa, vilde den være vanskelig at forme som Afstemningstema.

Jakob Jensen maatte fastholde, at Sagen ikke forelaa saa moden, at der kunde stemmes over den. Der manglede saaledes ogsaa Oplysning om, hvad den Ledning, som Belysningsvæsenet forlangte, vilde koste. Naar et Udvalg kom frem med en Sag, som dets enkelte Medlemmer stillede private Forslag til, var Sagen umoden.

Formanden anførte som yderlig Grund til at udsætte Sagen, at det ogsaa var ønskeligt at erfare, hvad Fabrikken vilde gaa ind paa.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. marts 1912 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 287-1911)

Indstilling fra Brolægningsudvalget med Forslag til Overenskomst med Aarhus Oliefabrik

angaaende Tunnelien under Jægergaardsvej.

Magnus Nielsen meddelte, at Brolægningsudvalget efter Byraadets Ønske havde søgt ny Forhandling med Udvalget for Belysningsvæsenet, og at man var kommet til Enighed om det foreliggende Udkast til Overenskomst, hvorefter man var kommet ud over Spørgsmaalet om Gasledningerne i Jægergaardsvej, samt opstillet Forlangende om Skærme til Værn mod Kulstøvet og ændret Bestemmelsen om Adgangsret til Tunnellen, saaledes at denne Ret kom til at omfatte alle kommunale Foretagender.

Indstillingen vedtoges

Uddrag fra byrådsmødet den 2. maj 1912 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 287-1911)

Andragende fra 3. Artilleriafdeling om Tillægsbevilling af 362 Kr. paa Kasernes Udgiftsbudget for 1911-12.

Formanden meddelte, at Budgetudvalget indstillede at give Tillægsbevillingen, som ønskedes, fordi Vandafgiften var blevet 362 Kr. større end beregnet, idet der var blevet opstillet Vandmaaler.

Indstillingen vedtoges.

